

ליבֵי אוֹהֶבֶת לְלַכֵּת עִם אִמָּא לְצַרְכֵי קִנְיָה
וְלַעֲרֹךְ יַחַד קִנְיָה.
ליבֵי יוֹדַעַת לְבַחֵר פְּלִפְלִים וְעַגְבָּנִיּוֹת,
בְּשִׂמְחָה הִיא מְמַלְאָה אֶת הַשִּׁקְיוֹת.

בְּגוֹף שְׁלֵנוּ יֵשׁ כָּל מִינֵי אֵיבָרִים,
לֹא אֵת כָּלֵם אֲנַחְנוּ מְכִירִים.
אָבֵל יֵשׁ אֵיבָר אֶחָד מִיָּחַד
שְׁאוֹתוֹ מְכִיר כָּל אֶחָד.
נָכוֹן, נַחֲשֶׁתֶם יָפֵה: זֶהוּ הַלֵּב -
הַלֵּב שְׂשִׂמַח, שְׂעָצוּב, שְׂמֻקְנָא, שְׂאוֹהֵב...

לְכֹל רָגֵשׁ יֵשׁ מְקוֹם בְּלֵב:
לְרָגֵשׁ טוֹב וְגַם לְרָגֵשׁ כּוֹאֵב.
לְרָגִשׁוֹת שְׁלֵנוּ נִקְשִׁיב וְנַחֲבֵק אוֹתָם בְּלֵי פֶחַד,
וְאֵיךְ לְהַתְמוּדֵד אֶתָּם נְלַמֵּד יַחַד.

אמא וליבי הגיעו לצרכניה
ויחד הן לקחו עגלה,
מה הכניסו לתוכה?
סכר, ביצים וקמח
שמן, חלב, וגם מלח.
פתאום, בין שורות המדפים
ראתה ליבי חטיפים!
מיד היא רצה לשם בשמחה,
ללכת ליד אמא, היא קצת שכחה...

ליבֵי הַרְגִישָׁה כָּל כּוֹן מִבְּהֶלֶת,
הִיא לֹא יִדְעָה לְאֵן לְלַכֵּת,
הַלֵּב שָׁלָה דָּפֶק מִמֶּהר מִמֶּהר
וְהִיא אֶפְלוּ לֹא הִצְלִיחָה לְדַבֵּר.

אִמָּא הַמְּשִׁיכָה לְלַכֵּת עִם הָעֶגְלָה,
וּלְפִתְעַ גָּלְתָה לִיבֵי בְּכֶהְלָה
שְׂאֵמָא כָּבֹר לֹא צוֹעֶדֶת לְיָדָה.